

בש"פ 8519/16 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8519/16

לפני: המבקש:
כבוד השופט נ' הנדל פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

עתירה לגילוי ראיה חסויה

תאריך הישיבה: כ"ט בחשון התשע"ז (30.11.2016)

בשם המבקש: עו"ד יהודה שושן; עו"ד יוסי נדב

בשם המשיבה: עו"ד יעל שרף; עו"ד רעות אבירי; עו"ד דן כהן

החלטה

מונחת בפניי בקשה לגילוי ראיות חסויות במסגרת תיק פלילי שמתנהל נגד העותר ונאשמים אחרים. התקיים דיון בפניי, במסגרתו שמעתי את הצדדים, גם במעמד צד אחד. הסניגור הסתייג במהלך הדיון מהפרפרזה של רשימת החומר שנמסרה לו וכן מאי גילוי החומר.

הסניגור ביקש שבית משפט זה יעיין בחומר החסוי. כך נהגתי, ולהלן הכרעתי בבקשה.

עמוד 1

סעיף 44(א) לפקודת הראיות, שעניינו חיסיון לטובת המדינה, מתווה איזון נורמטיבי. מצד אחד, עומד השיקול הביטחוני, ומצד שני, זכותו של נאשם למשפט הוגן. על בית המשפט לבדוק האם הראיה עשויה להועיל להגנת הנאשם, על מידת התועלת שיש בה, וכן לבחון את חיוניותה להגנתו.

ניתן לומר כי הבדיקה בבקשות מעין אלה בעלת שלוש קומות. בקומה הראשונה, על בית המשפט לבדוק האם החומר רלוונטי לסנגוריה, שכן היה וזה אינו המצב, ללא קשר לשיקולי ביטחון, אין חובה לגלות את החומר. הקומה השנייה, בהנחה שהחומר רלוונטי, עניינה בשאלה האם יש צידוק בטחוני שלא לגלות את הראיה. הקומה השלישית מתעוררת כאשר הראייה רלוונטית אך יש צידוק בטחוני. אז, על בית המשפט לערוך את האיזון האמור.

כאמור, עיינתי בחומר. חלק ממנו איננו רלוונטי לכתב האישום. באשר לחלק האחר, ברי כי קיים שיקול בטחוני ברור שפועל נגד גילוי החומר. באשר לאיזון הנדרש, לרבות התחשבות בקו ההגנה שהציג הסניגור, אך לא רק, מסקנתי היא כי הכף נוטה לטובת השארת התעודה על כנה. לצורך ההכרעה, עיינתי ונתתי דעתי גם לחומר החקירה שהועבר לסניגור. התמונה הכללית מלמדת כי התביעה בחנה את העניין ברגישות, תוך הבנה לצורך לגלות את החומר באופן שלא יפגע בהגנת הנאשם.

סוף דבר, העתירה נדחית.

ניתנה היום, ו' בכסלו התשע"ז (6.12.2016).

שׁוֹפֵט